

θροίζε τοὺς λούστρους καὶ τοὺς ἀγιούπαιδας τῆς πόλεως εἰς σχολεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἤρχετο τακτικῶς καὶ τοὺς ἐδίδασκεν ὁ ἴδιος γεωγραφίαν καὶ ἱστορίαν καὶ ἄλλα μαθήματα, καὶ τοῖς ὠμίλει πολλὴ συμπαθητικῶς περὶ τοῦ φίλου τῶν πτωχῶν, τοῦ Κυρίου ἡμῶν

δρόμου· ὑπήγαινε δὲ συχνὰ καὶ ὁ ἴδιος καὶ τοὺς διηγεῖτο ἱστορίας περὶ τῶν μαχῶν, εἰς τὰς ὁποίας εἶχε πολεμῆσαι καὶ περὶ τῶν χωρῶν, τὰς ὁποίας εἶχε περιέλθει· μὲ καλὰς δὲ συμβουλὰς καὶ συμπαθητικὸν τρόπον προσεπάθει νὰ τοὺς φέρῃ ὅλους εἰς τὸν εὐθὺν

‘Ο Στρατηγὸς Γόρδων. (Ἐκ τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς.)

Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἀπέθανε διὰ νὰ τοὺς κάμῃ ἀγαθοὺς καὶ εὐτυχεῖς.

Ἐκτὸς τοῦ σχολείου τούτου ἐσύστησε καὶ ἀναγνωστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκίνηει τοὺς παῖδας καὶ τοὺς νέους τῆς πόλεως νὰ ἔρχωνται νὰ περνοῦν τὰς ἐσπέρας τῶν ἀντὶ νὰ τρέχουν εἰς τὰς ταβέρνας καὶ εἰς τοὺς

δρόμον τοῦ Θεοῦ. Πολλοὶ νέοι, πολλοὶ παῖδες, οἱ ὁποῖοι ἠρπάσθησαν ἀπὸ τὴν κακίαν διὰ μέσου αὐτοῦ θὰ μακαρίζουν αἰωνίως τὴν μνήμην τοῦ Γόρδωνος, καὶ θὰ διηγῶνται εἰς τὰ παιδιὰ των τὰ καλὰ, τὰ ὁποῖα εἶδον ἀπὸ τὸν καλὸν «καπετάνιον», τὸν φίλον τῶν πτωχῶν.

Ὁ Γόρδων ἦτο μικρὸς τὸ ἀνάστημα, ἰσχνὸς δὲ